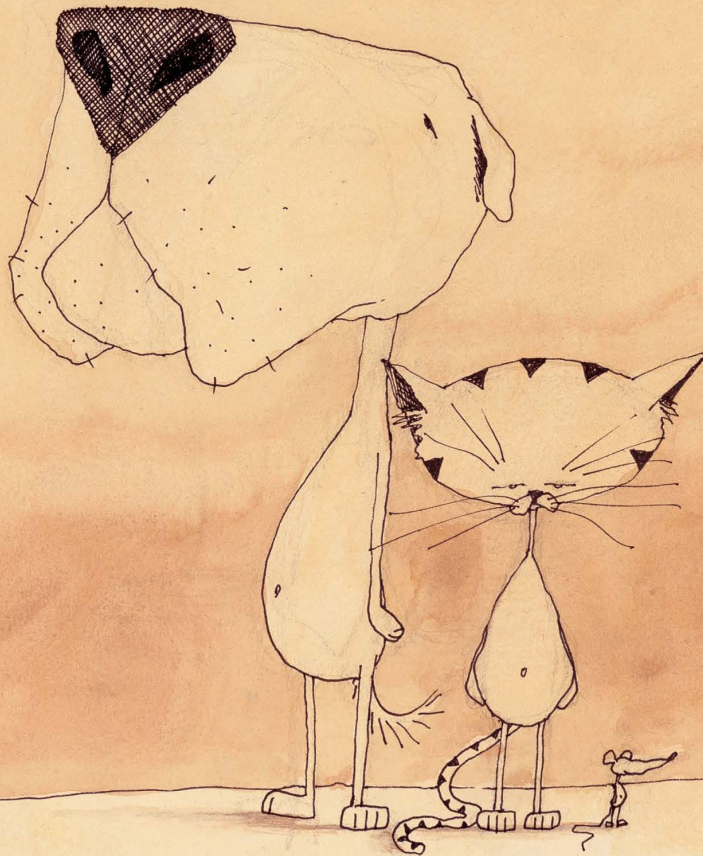

OSKARSSON

KOER, KASS JA HIIR

BÁRÐUR OSKARSSON

Koer, kass ja hiir

Koer, kass ja hiir

© Bárður Oskarsson 2004

Title of the original Faroese edition: Ein hundur, ein ketta og ein mús

Published by agreement with Bókadeild Føroya Lærarafelags, www.bfl.fo

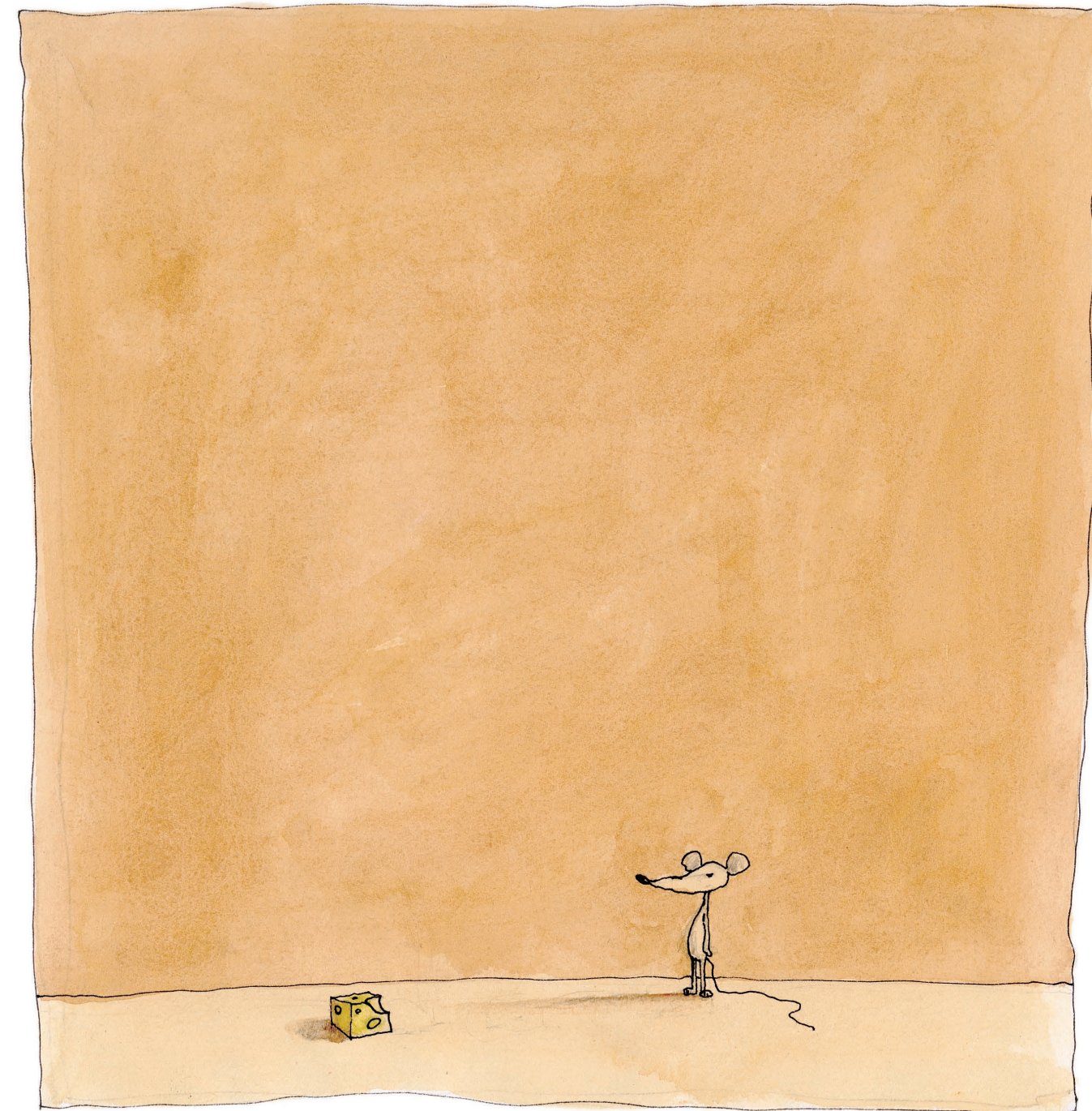
© Tõlge eesti keelde: Andry Arro, 2025

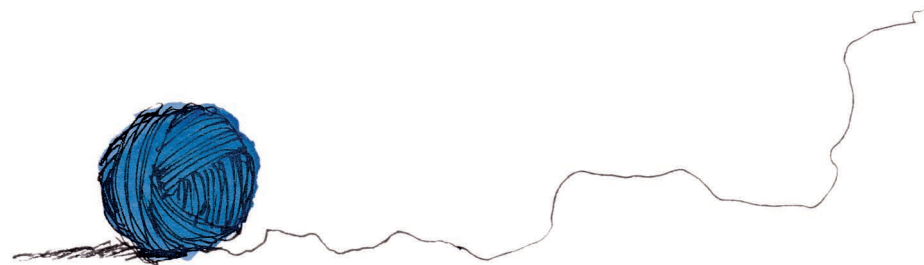
Toimetanud Eva Velsker

NORÐUR
KIRJASTUS

Hiir uitas köögis ringi ja sattus juustutüki otsa. Aga tal ei olnud kõht tühi. Ta oli just näkitsenud laual olnud kanasalatit ja joonud selle kõrvale teed. Varem, kui kass oli kogu aeg üritanud hiirt ära süüa, olid kõik toidud hiire päralt. Aga nüüd oli kõik natuke igav, mõtles hiir, sest kass uitas kogu aeg tema kannul ainult seepärast, et tema oskas kassist paremini toitu otsida.

Keegi inimestest oli kassi ette pörandale lõngakera visanud. Aga kassil ei olnud mängutuju. Ta arvas, et varem oli kõik palju lõbusam – siis, kui ta hiirt taga ajas. Lõngakera ei pista sinu eest plagama. Hiir varem pistis, aga nüüd olid nad kõik omavahel sõbrad, isegi koer, ja keegi ei ajanud kedagi taga.

Koer jalutas veidi, aga jäi siis seisma, sest talle ei tulnud meelde see, kuhu ta oli minna tahtnud. Nüüd seisis ta lihtsalt seal, ühe sellise asjanduse ees, mille peale koerad peaksid pissima, ja mõtles: „Mul on igav, mul on igav, mul on igav ...”

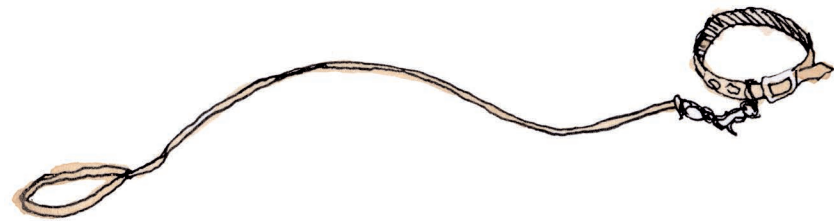
Koerad ei mõtle just eriti palju, aga ma arvan, et tal oli igav sellepärast, et tal ei olnud lubatud ei haukuda ega kassi taga ajada. Hiir oli talle öelnud, et ta peab ennast talitsema.

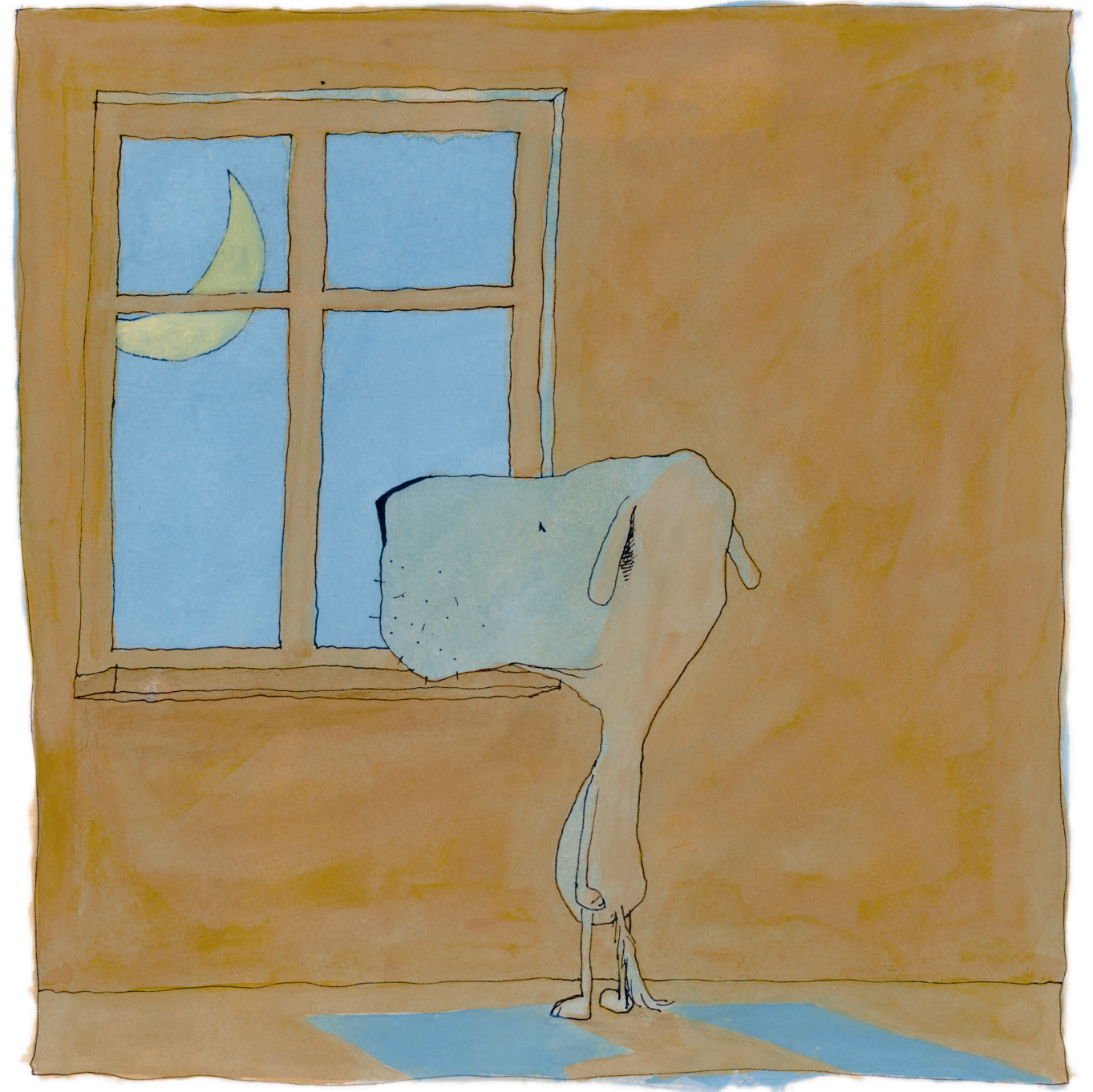

Õhtul istusid nad nagu harilikult kolmekesi elutoas, aga seegi oli natukene igav. Keegi ei öelnud midagi. Kass mõtles, et küll oleks lõbus hiirt taga ajada või koera kiusata. Hiir mõtles, et küll oleks lõbus kassi kiusata. Koer ei mõelnud täpselt sel hetkel küll mitte midagi, kuid tal oli igav mis igav.

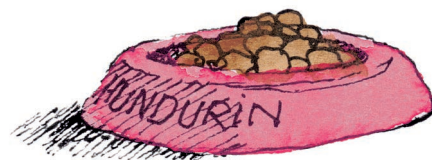
Sel ööl magasid kõik peale koera. Ta ei saanud und, sest ta tahtis nii väga haukuda. Ta püüdis mõelda, aga peas ainult surises – nagu siis, kui jalg ära sureb. Ja lisaks oli ta kassi peale pahane, sest too ei kartnud teda enam.

Järgmisel hommikul oli kass leidnud hea koha
tukastamiseks. Ei osanud ta aimatagi, mis koeral mõttes
oli. Koer tahtis nii meeletult haukuda, et ta oli lõhki
minemas, ja hiilis nüüd kassi selja taha. Tal oli haukumise
üle juba ette nii hea meel ja nüüd oli aeg käes. Ta tõmbas
kopsud korralikult õhku täis ja haukus nii kõvasti, kui
vähegi suutis.

AUH AUH AUH AUH AUH AUH AUH!!!

Kass ehmatas nii ära, et ta süda tahtis rinnust välja hüpata. Ta kargas kõrge riidekapi otsa ja istus seal terve päeva.

„Nii hea oli jälle haukuda“, mõtles koer. Ja oli hirmus naljakas näha kassi niimoodi ära ehmatamas.

Kass oli kindel, et just hiir oli ahvatlenud koera tema peale haukuma – sest hiir oli seda varem alatasa teinud. Niisiis hüppas kass õhtul riidekapi otsast alla ja jooksis otseteed hiire juurde. Hiir parasjagu seisis ja igavles, kui kass lennates läbi õhu tuli.

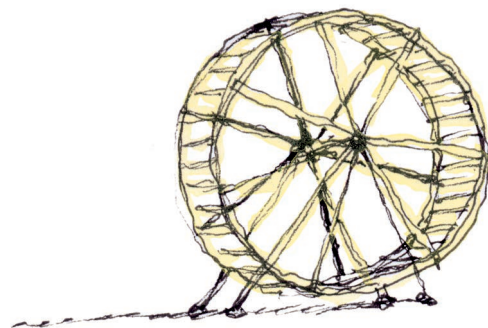

KHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHH!!!

Kass sisises nii tigidalt, et hiir oleks peaaegu saba kaotanud. Hiir jooksis oma urgu ja ainult istus seal ning värises.

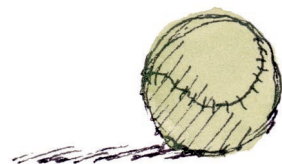
„Kass arvab ilmselt, et ma olen jälle koera talle kallale ässitanud,” mõtles hiir. Loll koer, küll ma alles näitan talle.

Koer vaatas parajasti telekat, kui hiir oma haamriga tuli. Hiir hiilis koerale ligi, sihtis hästi ja hoolikalt, ning virutas siis talle saba pihta.

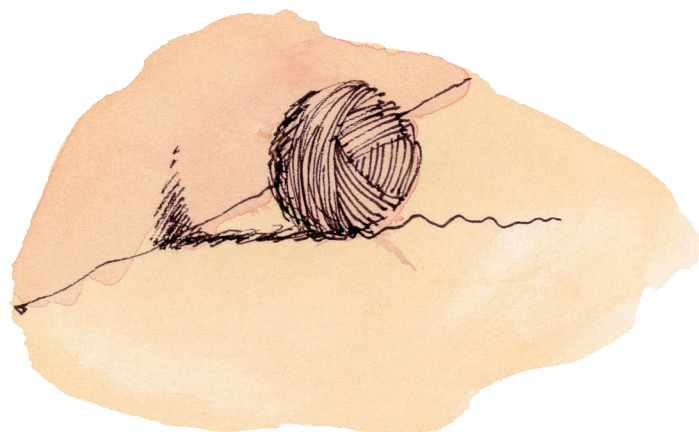

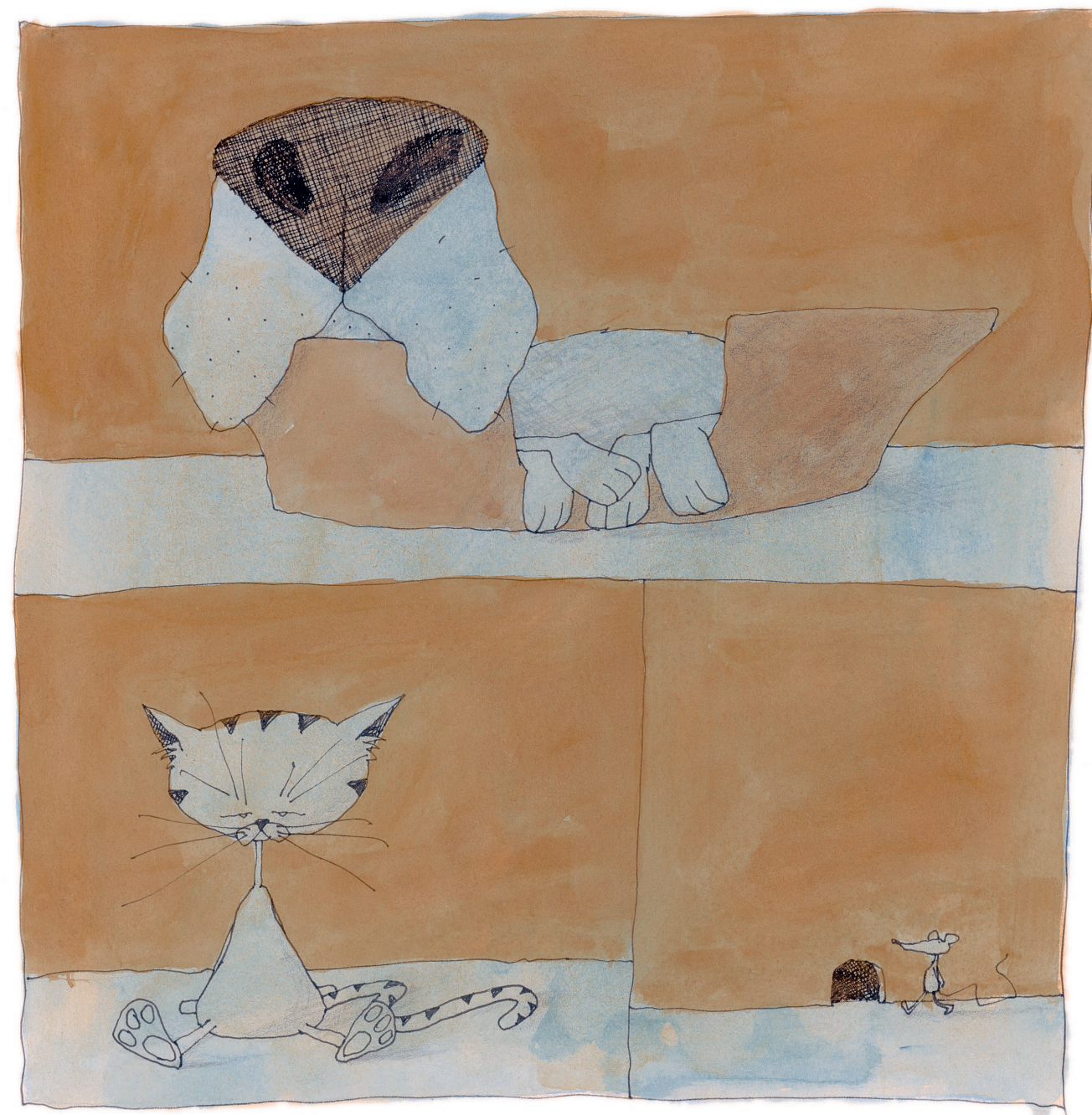
PÖMM!!!

Küll koer alles kiunus ja karjus ning hüppas siis oma pessa.
Ja seal ta siis lesis ja ei saanud millestki aru.

Saabus öö ja keegi ei maganud. Kõik kolm lebasid ja mõtlesid. Ainult koeral ei tulnud see kuigi hästi välja.

Kass läks hiire juurde ja siis läksid nad üheskoos koera juurde, et paluda tal elutuppa tulla ning istet võtta. Nüüd oli neil vaja juhtunust sotti saada.

„Mina tegelesin lihtsalt oma asjadega, kui koer äkki haukuma hakkas,” ütles kass.

„Aga miks sa siis mind taga ajama hakkasid?” piiksus hiir.

„Ma arvasin, et sina olid koera mulle kallale ässitanud!” ütles kass.

„Seda ma küll ei teinud!” viiksatas hiir.

„Ja sina läksid minu saba kallale!” ohkas koer.

„Jah, aga see oli sellepärast, et sina alustasid!” viiksatas hiir uuesti.

„Aga ma tahtsin ju nii kohutavalt haukuda ...” kostis koer selle peale.

Sedasi istusid ja lobisesid nad kolmekesi kuni öö oli juba käes ning ootamatult tabas hiir end mõttelt:

„See on mõnus!”

